

Trong câu chuyễn Phúc Âm trang này, chúng ta đã biết số chép là kinh thù lòn nhét của con người. Dù không muôn đói dinh, cái chép bao giờ cũng chỉ đói chúng ta. Cái chép có thể đến với chúng ta bất cứ lúc nào và điều kinh không nhét của số chép là chúng ta không biết bên kia cái chép có gì! Đó có thể đói dinh với số chép mà không số hãi, chúng ta phải có đức tin vào cuộc sống để sau. Hay nói đúng hơn, niềm tin vào số phật sinh hay sống lòn. Nếu số chép là kinh thù lòn nhét của con người thì số sống lòn chính là hy vọng lòn nhét của con người. Quý vua có tin vào số phật sinh không? Quý vua có tin là người chép số sống lòn không?

Nói đến việc người chép số sống lòn, người ta thường nghĩ ngay và đột câu hỏi. Chỗng nhung ngày nay mà ngày xưa cũng vậy. Số đeo Phao-lô đói dinh với nhung người đột câu hỏi: "Người chép số sống lòn cách nào? Lộ y thó xác đâu mà sống lòn? Và ông đã trả lời như sau:

Câu hỏi thật ngây ngô! Khi anh em gieo giêng, nếu hót giêng không chép đi số không bao giờ nảy mầm sống lòn. Cây non tảo hót giêng mọc lên trông khác hòn hót lúa, hót đếu lúc gieo xuống đột. Thống Đô cho nó hình theo ý Ngài, mồi loài hót giêng sinh ra một loài cây. Số sống lòn của người chép cũng thế: chép là thân thế hót nát, nhung sống lòn là thân thế không hót nát. Chép là thân thế xem ng thết nhung sống lòn là thân thế thòn linh. Vì đã có thân thế xem ng thết tột nhiên cũng có thân thế thòn linh. Tôi xin tảo cho anh em huyễn nhém nay: chúng ta số không chép hót, nhung tết cõi đếu số đõc bién hóa. Trong giây lát, trong chép mốt, khi có tiêng kèn cuội cùng, vì kèn số thói. Người chép số sống lòn vui thân thế không hót nát nữa và chúng ta, nhung người còn sống số đõc bién hóa (Thánh Kinh, Thủ I Cõ-linh 15:35-52)

Câu trả lời của số đeo Phao-lô trong Thánh Kinh cho thấy rõ ràng số sống lòn của con người cũng giêng nhau một cái cây phát triển tảo một hót giêng. Hót giêng chép đi thì cây mồi mọc lên đõc và cây mọc lên với số sống tảo trong hót giêng, hoàn toàn khác với hót giêng. Cây đếu khác hòn với hót đếu, cây lúa khác hòn với hót lúa dù có hót và cây đếu là một. Số sống lòn của con người cũng giêng nhau vậy. Con người chúng ta số sống lòn vui mẻ thân xác mồi nhau thân xác cõa Chúa Giê-xu sau khi sống lòn. Nhung vui số o trên người Chúa vẫn còn nhau Chúa đã bao số đeo Thô-ma đón rờ nhung đó là một thế xác đõc biết không giêng vui thế xác trõc khi chép. Và đó cũng là điều số xay ra cho tết cõi mồi người nhau lòn Chúa đã dãy: "Trong giây lát, trong chép mốt, khi có tiêng kèn cuội cùng, vì kèn số thói. Người chép số sống lòn vui thân thế không hót nát nữa và chúng ta, nhung người còn sống số đõc bién hóa."

Khởi Huyễn, sách cuội cùng trong Kinh Thánh cũng cho biết: "Biến trao trả các thi hài ném trong lòng biến. Tự vong và âm phõ cũng giao nộp người chép chúng giam cầm." Thiên Chúa là Đóng đã tạo dõng muôn vật mồi loài tảo chép không có gì cõi, dĩ nhiên Ngài có thể thu nộp nhung

đám tro tàn, nhung thô xác đã tan vào lòng nhung thú vật khác đùi tái dùng con ngựa i. Vẫn đùi chính là chiếc chén sứ có sứ sang lối cua thân xác.

Sứ đùi Phao-lô cũng dập vào suy luân thô hùng tình cua con ngựa i, cho thô y rỗng, sứ sứ sang lối cua con ngựa i là đùi u chèc chén sứ xay ra. Ông nói: "Nếu ngựa i chết chung sứng lối, chúng ta cù ăn uống thô a thích vì ngày mai chúng ta sứ chết!" Nói khác đi, nếu không có đùi sau, nếu không có sứ sứng lối thì đùi gì có niềm tin, đùi gì sứng nhân tò, ân hùu, cù sứng buông thô, hùng thô vì chúng ta sứ chết và chết rôi là hùt. Nhưng thô a quý vò, đó chè là lý luân cua nhung ngựa i xay u vì sứ đùi Phao-lô nói thêm tiếp ngay sau đó: "Đèng đùi bùi ngựa i ta mê hoéc vì giao thiếp vòi ngựa i xay u, anh em sứ mòt hùt tính tòt." Đèng đùi bùi ngựa i ta mê hoéc, chè tròn hays ăn, hays uống vì ngày mai chúng ta sứ chết là cua nhung ngựa i xay u, không biết chân lý và phò nhung chân lý.

Thô tra, bùng chèng mìn nhut, chèc chén nhut vò viếc con ngựa i sứ sứng lối là sứ kiên Chúa Giê-xu đã sứng lối. Sứ đùi Phao-lô viết:

Nếu ngựa i chết không sứng lối, Chúa Cứu Thô đã không sứng lối. Nếu Chúa Cứu Thô không sứng lối, lối Giêng đùy cua chúng tôi vô ích và đùc tin anh em mòt nòn tòng. Nếu chúng ta chè hy vòng nòi Chúa Cứu Thô vò đùi nòy mà thôi thì trong cù nhân loài, chúng ta là nhung ngựa i bùt hùnh hùn hùt (Thô I Cù-linh:13-19)

Và ròi ông nói tiếp, "Nhung Chúa Cứu Thô thòt đã sứng lối, Ngài sứng lối đùu tiên trong muôn triều ngựa i sứ sứng lối." Trò lối cho nhung tín hùu có ngựa i thân qua đùi và hù buùn ròu, thòt vòng, Thánh Phao-lô viết:

Thô a anh em, chúng tôi mìn anh em biùt sứ phò n nhung ngựa i đã khuùt đùi anh em khòi buùn ròu nhùng ngựa i tuyết vòng. Chúng ta đã tin Chúa Giê-xu chèu chết và sứng lối, tòt nhiên cũng tin Thùng Đùi sứ đem nhung ngựa i qua đùi trong Chúa Giê-xu cũng trò lối vòi Ngài. Chúng tôi xin tòi cho anh em lối đùy cua Chúa: chúng ta là ngựa i đang sứng và còn sứng đùn ngày Chúa trò lối sứ không đùi trò tòc nhung ngựa i đã qua đùi. Vì khi có tiòng truyùn lònh, tiòng cua thiêng sứ tròng và tiòng kèn cua Thùng Đùi, chính Chúa sứ tòi tròi giáng xuòng. Lúc ấy, nhung ngựa i qua đùi trong Chúa Cứu Thô sứ sứng lối trò tòc hùt. Sau đó, chúng ta, nhung ngựa i còn sứng trên mìn đùt, sứ cùng vòi hù đùc cùt lên trong đám mây, đùi nghênh đón Chúa giò a không gian (Thô I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-17)

Thánh Kinh dặn thết đày đù và rõ ràng vởi việc ngợi i chết sống lì và chính chúng ta, sâu kín trong tâm hồn, chúng ta cũng biết rằng chết rồi không phải là hồn. Thánh Kinh dặn: “Phật con ngợi i là phải chết một lần, rồi sau đó chầu phán xét.” Thánh Kinh sau khi nói: “Biết trao trả các thi hài nóm trong lòng biển” và mời ngợi i sống lì cho biết rằng: “Mỗi ngợi i sống bù xét xem.”

Ra tòa, đàng trắc c tòa án là điều không ai muốn xảy ra cho mình, nhung Thánh Kinh, lì cõa Thiên Chúa khung đnh cho chúng ta biết rằng nếu chúng ta ăn năn và quay trờ lì tôn th Chúa, chúng ta sẽ không tránh khỏi tòa án và hình phạt cõa Chúa. Thánh Kinh dặn: “Nhưng kẻ hèn nhát, vô tín, hờ hững, sát nhân, gian dâm, tà thuỷt, thô thản tống và đói trá đdu phái vào hồn lìa diêm sinh. Đó là chết lòn th hai.”

“Chết lòn th hai” không phải là lì nói ví von nhung là mệt sù thết sù xảy ra cho nhung ngợi i phái nhung và khung cõu rì cõa Thiên Chúa. Chết lòn th hai là cái chết tâm linh, đói đói xa cách mệt Chúa. Con ngợi i không phải chõ có thân xác mà còn có phón linh hồn. Linh hồn bắt diết và linh hồn chúng ta sẽ đi về đâu, sẽ sống ở đâu tùy nơi quyết định cõa chúng ta hôm nay. Nhưng ngợi i vô thòn mà còn tin có đói sau, còn nghĩ đòn thòng phạt, chúng ta lì cõn chú tâm hồn nõa vui vui đù niềm tin, vui sù thõc hõu cõa Thiên Chúa, vui giá trao cõa linh hồn.

Chúa Giê-xu phán: “Nếu mệt ngợi i chỉ m đõõc cõi thõ giõi nhung mệt linh hồn thì có ích gì? Vì không có gì đánh đói đõõc linh hồn.” Không có gì đánh đói đõõc linh hồn! Chúng ta dành quá nhiều thì giờ cho cuõc sống thân xác nhung ngõi nõy, nhung có dành giây phút nào cho linh hồn, cho cuõc sống tâm linh không?

Một số Nguyên Th

Chung Trình Phát Thanh Tin Lành